

سگ‌های بلاصاحب

بیماری‌های انگلی

بیماری‌های زئونوزی که توسط سگ‌های بلاصاحب به انسان‌ها منتقل می‌شوند، بسیار متنوع هستند و بررسی کامل و دقیق هیچ‌یک از آن‌ها در یک بروشور کوتاه امکان‌پذیر نیست؛ بنابراین، به جز آن‌چه در این بروشور مطالعه کردید، چندین ویدیوی آموزشی مرتبط با بیماری‌های انگلی منتقله از سگ‌های بلاصاحب نیز توسط اساتید دانشکده دامپزشکی و دانشجویان این دانشکده تهیه شده که در این بروشور به صورت مولتی‌مدیا در دسترس شما قرار دارد.

برای مشاهده ویدیوهای مرتبط با هر بیماری - که به صورت جامع و تکمیلی به پراکنش بیماری، نشانه‌های بالینی، پیشگیری از بیماری و درمان‌های آن پرداخته است - کافیست کد مربوط به آن را به کمک تلفن همراه خود اسکن کنید و یا به آدرس اینترنتی که کنار آن قرار دارد، مراجعه نمایید.

کیست هیداتید

Hydatid Cyst

ارائه‌شده توسط دکتر محمد مؤذنی
استاد بخش انگل‌شناسی دانشکده دامپزشکی

vhmn.ir/hydatid-cyst

توکسوکاریازیس

Toxocariasis

ارائه‌شده توسط دکتر احسان رخشنده‌رو
دانشیار بخش انگل‌شناسی دانشکده دامپزشکی

vhmn.ir/toxocariasis

لیشمانیوزیس

Leishmaniasis

ارائه‌شده توسط سید مصطفی رضوی دینانی
استاد بخش انگل‌شناسی دانشکده دامپزشکی

vhmn.ir/leishmaniasis

لیشمانیوزیس

Leishmaniasis

لیشمانیوزیس یک بیماری انگلی است که توسط گونه‌های متفاوتی از انگل لیشمانیا ایجاد می‌شود و از طریق نیش پشه‌های خاکی به انسان منتقل می‌شود. سگ‌های بلاصاحب مخزن اصلی این انگل هستند.

علائم در انسان شامل زخم‌های پوستی، تب، کاهش وزن و تورم کبد و طحال.
پیشگیری استفاده از پشه‌بند، دفع صحیح زباله‌ها برای کاهش جمعیت پشه‌ها، و درمان سگ‌های آلوده.

ضایعات لیشمانیوز، بسته به گونه انگل و پشه‌ای که انسان را نیش می‌زند، ممکن است در قسمت‌های مختلفی از بدن ظاهر شود و علائم متفاوتی را ایجاد کند. در تصویر، دست یک انسان آلوده به لیشمانیوز دیده می‌شود.

بیماری‌های گوناگون انگلی زئونوز که توسط سگ‌های بلاصاحب منتقل می‌شوند، می‌توانند تأثیراتی جدی بر سلامت انسان و حیوانات داشته باشند. پیشگیری از این بیماری‌ها نیازمند اقدامات بهداشتی مناسب، مراقبت‌های دامپزشکی و آموزش عمومی است. همکاری بین مقامات بهداشتی، دامپزشکان و جامعه برای کاهش خطرات این بیماری‌ها ضروری است. با توجه به اهمیت موضوع، باید تلاش‌های بیشتری برای کنترل جمعیت سگ‌های بلاصاحب و بهبود شرایط بهداشتی آن‌ها انجام شود تا از انتشار بیماری‌های انگلی زئونوز جلوگیری شود.

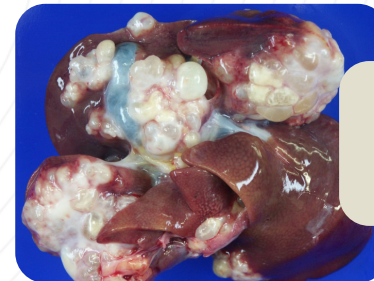
سگ‌های بلاصاحب می‌توانند میزبان بیماری‌های زئونوزی باشند که به انسان و حیوانات دیگر منتقل می‌شوند. این بروشور به بررسی سه بیماری مهم زئونوز: کیست هیداتید، توکسوکاریازیس و لیشمانیوزیس می‌پردازد.

کیست هیداتید

Hydatid Cyst

کیست هیداتید یک بیماری بسیار مهم انگلی است که توسط کرم نواری اکیونوکوکوس گرانولوسوس ایجاد می‌شود. این کرم در روده سگ‌ها زندگی می‌کند و تخم‌های آن از طریق مدفوع سگ به محیط منتقل می‌شود. انسان‌ها و حیوانات علف‌خوار با بلعیدن این تخم‌ها آلوده می‌شوند که منجر به تشکیل کیست‌های هیداتید در اندام‌های داخلی مانند کبد و ریه‌ها می‌شود.

علائم در انسان شامل درد شکم، سرفه، تب، واکنش‌های آلرژیک و مرگ
پیشگیری شستن دست‌ها پس از تماس با سگ‌ها، جلوگیری از تغذیه سگ‌ها با اندام‌های داخلی حیوانات و واکسیناسیون سگ‌ها.

کیست هیداتید می‌تواند در بسیاری از بافت‌های بدن از جمله کبد، چشم و حتی محوطه شکمی شکل گرفته و تا حد زیادی رشد کند.

توکسوکاریازیس

Toxocarasis

توکسوکاریازیس توسط نوعی از کرم‌های گرد به نام توکسوکارا کنیس ایجاد می‌شود. این کرم‌ها در روده سگ‌ها زندگی می‌کنند و تخم‌های آن‌ها از طریق مدفوع به محیط منتقل می‌شود. انسان‌ها، به ویژه کودکان، با بلعیدن این تخم‌ها آلوده می‌شوند.

علائم در انسان شامل تب، سرفه، درد شکم و مشکلات چشمی.
پیشگیری شستن دست‌ها پس از تماس با سگ‌ها و خاک، جلوگیری از بازی کودکان در مناطقی که ممکن است آلوده به مدفوع سگ باشند و درمان دوره‌ای سگ‌ها با ضد انگل.